

คริสต์มาส

ต้น

เบธเลเฮม

คริสตมาสคืนสู่เบธเลเฮม

โดย เบตตี ฮันนี่เวลล์

ละครสั้น 2 องก์

ฉาก เบธเลเฮมสมัยใหม่ในประเทศอิสราเอล

ฉากของเรื่องนี้จะเปลี่ยนกลับไปกลับมาระหว่างบ้านและร้านค้าของเบนยามิน โคอเสน พ่อค้าชาวยิว ซึ่งขายเครื่องมือแกะสลัก และของที่ระลึกให้แก่ผู้ที่มาเที่ยวชมประเทศอิสราเอล

เรื่องย่อ

อิสอัค โคอเสน ซึ่งแม้ว่าบัดนี้จะมีอายุเข้าไปถึง 70 ปีแล้วก็ไม่เคยอ่านพระคริสตธรรมใหม่เลยแม้แต่บ่อย เขาเติบโตขึ้นในครอบครัวของชาวยิว และได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเอาใจใส่ตามขนบธรรมเนียมของชาวยิว เขาเป็นผู้หนึ่งที่ศึกษาพระคัมภีร์เดิม ซึ่งเป็นคัมภีร์ของพวกยิวอย่างขะมักเขม้นและพิถีพิถัน วันหนึ่ง นายสจ๊วตนักธุรกิจคริสเตียนได้เข้ามาในร้านขายเครื่องมือแกะสลักของลูกชายของอิสอัค และได้สั่งให้อิสอัคแกะรูปสลักของพระเยซูคริสต์ในความหมายที่พระองค์ทรงเป็น “พระผู้เลี้ยงที่ดี” เพื่อเขาจะนำไปให้เป็นของขวัญแก่ลูก ๆ ของเขา ในตอนแรกอิสอัคไม่เต็มใจที่จะรับงานชิ้นนี้ เพราะเขาถือว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้ที่ปลอมตัวเป็นพระเจ้า และเป็นผู้ที่หมิ่นประมาทพระเจ้า แต่แล้วเขาก็ตกลงรับงานชิ้นนั้น โดยนายสจ๊วตให้พระคริสตธรรมใหม่เล่มหนึ่ง เพื่ออิสอัคจะได้พิจารณาคุณสมบัติลักษณะของพระเยซูจากพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น และผลจากการเทียบพระชนม์ชีพของพระเยซูกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมที่กล่าวถึงพระมาซียาห์ ได้ทำให้ปู่ชาวยิวผู้ชราคนนี้มองเห็นความจริงและต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา

อิสอัคต้องเผชิญกับการต่อต้านและคัดค้านจากศาสนาจารย์ชาวยิวในธรรมศาลา และเป็นผู้เป็นลูกชายก็เกิดหมางใจในตัวเขา แต่ก็ยังมีหลานชายเขาคคนหนึ่งชื่อดาวิด ซึ่งมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านพระคัมภีร์ใหม่ และชอบซักถามเขาถึงเรื่องของพระเยซู และในที่สุดเด็กชายผู้นั้นได้เชื่อเป็นคริสเตียนด้วย

ตัวละคร

- ดาวิด โคเสน เด็กชายชาวยิว อายุระหว่าง 9 ถึง 12 ขวบ
- อีซอัค โคเสน ปู่ของดาวิด ช่างแกะสลักไม้ฝีมือเยี่ยม
- เบนยามิน โคเสน พ่อของดาวิด ผู้จัดการร้าน
- เรเบคากห์ โคเสน แม่ของดาวิด
- โรเจอร์ สจ๊วต นักธุรกิจคริสเตียน ซึ่งมาท่องเที่ยวที่ประเทศอิสราเอล
- ศาสนาจารย์ไมเยอร์ หัวหน้าธรรมศาลาท้องถิ่น
- คณะนักร้อง

ท่าทางและการแต่งกายของตัวละคร

ตัวละครสำคัญของเรื่องนี้ คือดาวิดและปู่ของเขา คืออีซอัค โคเสน เด็กผู้ชายที่จะแสดงเป็น ดาวิดนั้น ควรจะเป็นเด็กที่ฉลาดหลักแหลม และรูปร่างหน้าตาน่ารักน่าเอ็นดู เรื่องอายุไม่สำคัญเท่าใดนัก ข้อสำคัญก็คือเด็กคนนั้นจะต้องสามารถจดจำท่าทางและคำพูดของดาวิดได้เป็นอย่างดี การแต่งกาย ดาวิดควรแต่งกายเช่นเดียวกับเด็กโดยทั่วไป แต่ควรจะมีหมวกผ้าฝ้ายที่ไม่มีปีกใบเล็ก ๆ เข้าไปอีกใบหนึ่ง ปู่ก็อาจใส่หมวกแบบนี้ได้เช่นกัน แต่จะต้องคลุมศีรษะด้วยวิก (ผมปลอม) สีขาว และควรจะมีหนวดเครายาวสีขาวด้วย ควรเลือกสวมเสื้อผ้าแบบง่าย ๆ เช่นผู้มีอาชีพแกะสลักไม้จะพึงสวม การเลือกผู้ที่แสดงบทนี้ก็สำคัญเช่นกัน ถ้าหากจะเลือกเด็กชายที่มีรูปร่างสูงแสดงบทนี้แทนผู้ใหญ่ เด็กชายคนนั้นจะต้องเดินหลังโกงและคัดเสียงให้เหมือนคนแก่

เบน โคเสน ควรจะแสดงท่าทางให้เหมือนกับพ่อค้าที่ค้าขายคล่องแคล่ว แต่ออกจะ “งก” เงินอยู่สักหน่อย ควรจะแต่งตัวให้เหมือนผู้มั่งคั่ง “สมบูรณ์” ทั้งหลาย ภรรยาของเขาชื่อเรเบคากห์ ควรสวมชุดยาวสีดำ หรืออาจจะสวมเสื้อผ้าทันทนสมัยแบบตะวันตกก็ได้ และควรแต่งตัวให้ดูอ้วนท้วนสมบูรณ์เหมือนคุณนายทั้งหลายเช่นกัน

โรเจอร์ สจ๊วต ก็เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวทั่วไป คือสะพายกล้องถ่ายรูปและถือกระเป๋า “เจมส์ บอนด์” ใบหนึ่ง เขาควรมีท่าทางลึกลับลึกลนและเมื่อไม่พอใจอะไรก็พูดออกมาอย่างโผงผาง

ศาสนาจารย์ชาวยิว ควรสวมชุดดำและสวมหมวกปีกกว้างสีดำหรืออาจใช้เสื้อคลุมสีแก่ที่คณะนักร้องใช้ และสวมหมวกไม่มีปีก หากไม่มีชุดและหมวกที่สวยงาม ๆ

การจัดเวที

เนื่องจากฉากของเรื่องนี้ สลับกันระหว่างบ้านกับร้านค้า ถ้าเป็นไปได้ควรจะแบ่งเวทีออกเป็น 2 ส่วน และรูดม่านกันไว้ครึ่งหนึ่งเพื่อจะได้มองเห็นแต่เฉพาะฉากที่ท่านกำลังแสดงอยู่ (ดูโครงร่าง) ในตอนท้ายของฉากสุดท้าย อาจแสดงหน้าม่าน โดยติดดาวกระดาษไว้ที่ม่านและลดแสงไฟลงให้เหลือแสงสว่างแต่เพียงสลัว ๆ พอที่จะรู้ว่าเป็นเวลาค่ำคืน ในการนี้ไฟฉาย (สปอตไลท์) ซึ่งฉายไปที่ร่างของผู้แสดง จะช่วยให้เข้าใจคำพูดของผู้แสดงได้เป็นอย่างดี

ฉากบ้าน

จัดฉากแบบง่าย ๆ ให้เป็นห้องรับแขก มีเก้าอี้สัก 2 ตัว โต๊ะรูปสวย ๆ ทีวีที่ผนังห้อง หรือจะประดับด้วยศิลปะวัตถุของชาติวิเวด้วย ก็จะทำให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

ฉากร้านค้า

ก็จัดง่าย ๆ เช่นเดียวกัน โดยให้ผู้ที่จะเข้าไปชมร้านค้าเข้าไปที่สิ่งของในร้านที่ผู้ชมสามารถมองเห็นได้ แทนที่จะให้ถือรูปแกะสลักไว้ในมืออาจจะมีตู้กระจกสักตู้หนึ่ง ซึ่งภายในตู้นั้นมีศิลปะวัตถุจำนวนหนึ่งวางอยู่อันจะแสดงให้เห็นว่าเป็นร้านค้า แต่สิ่งที่จะดึงดูดใจมากที่สุด คือ โต๊ะทำงานของผู้จัดการร้านค้า ซึ่งมีป้ายชื่อของเขาวางอยู่

รูปแกะสลักของพระเยซูคริสต์ในความหมายพระผู้เลี้ยงที่คืนนั้นจะหาได้ไม่ยากนัก อาจใช้รูปแกะสลักที่แกะอย่างคร่าว ๆ เพราะเราไม่จำเป็นต้องแสดงให้ผู้ชมเห็นชัดว่า รูปนั้นสวยงามเพียงใด

ม่าน

ในการแสดงละครเรื่องนี้ ม่านจะช่วยได้เป็นอย่างมากทีเดียวแต่หากท่านไม่มีม่าน ก็อาจจัดฉากบ้านและฉากร้านค้าให้อยู่ติดกัน โดยให้ดูเหมือนว่าร้านค้าอยู่หน้าบ้าน และปิดอยู่ในระหว่างที่แสดงฉากบ้านและตรงกันข้ามก็เช่นกัน

ในตอนสนทนาตอนท้ายของฉากที่สาม องค์กรที่สองนั้น ควรจะปิดม่าน (ดูเรื่องการจัดเวทีข้างท้ายนี้) โดยลดแสงไฟให้สลัวลงแล้วเลื่อนโต๊ะผู้จัดการไปไว้หลังเวที เพื่อให้ดาววิดและอิสอัคสามารถเดินไปมาได้อย่างสะดวก หรือดาววิดและอิสอัคอาจจะลงไปเดินที่พื้นห้องหน้าเวทีก็ได้ อยากรู้ก็ดี

ความคิดทั้งหมดนี้เป็นแต่เพียงข้อเสนอแนะง่าย ๆ เท่านั้น ท่านอาจมีความคิดอย่างอื่นที่ดีกว่านี้ก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามอย่าถือเอาการมีหรือไม่มีอุปกรณ์การจัดฉากมาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงสิ่งที่จะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้นเท่านั้น ข้อสำคัญจึงอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้โดยตลอด

อุปกรณ์ที่ควรมีสำหรับแต่ละฉาก

องก์ที่ 1

ฉากที่ 1 ห้องรับแขกในบ้านของเบนยามิน โคเสน

เครื่องใช้ โต๊ะเก้าอี้ เครื่องเย็บปักถักร้อยสำหรับนาง โคเสน และหากจะมีชุดรับแขกพรมหรือศิลปะวัตถุจากอิสราเอล ก็จะช่วยให้บรรยากาศของห้องน่าดูยิ่งขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

ฉากที่ 2 ร้านขายของขวัญ “โคเสน”

เครื่องใช้ ควรจะมีป้ายเขียนเป็นทำนองนี้ว่า “โคเสนของขวัญ-รับแกะสลักไม้โดยช่างผู้ชำนาญ ฝีมือเยี่ยม” ตั้งไว้บนขาตั้ง 3 ขา ให้ผู้ชมมองเห็นได้ง่าย มีโต๊ะทำงานและเก้าอี้ และมีป้ายชื่อเขียนว่า “เบนยามิน โคเสน ผู้จัดการ” วางอยู่บนโต๊ะ มีหมอนและเครื่องแกะสลักไม้ และหากจะมีตู้โชว์ซึ่งภายในมีศิลปะวัตถุหรือเครื่องมือแกะสลักประดับอยู่ ก็จะทำให้หน้าสนใจยิ่งขึ้น

ฉากที่ 3 ราตรีกาลในบ้านของโคเสน

เครื่องใช้ โต๊ะรับประทานอาหารและเก้าอี้ตรง เทียนเล่มใหญ่หรือตะเกียงเล็ก ๆ พระกัมภีร์เดิมเก่าแก่เล่ม โตสองเล่ม และชุดนอนสำหรับดาวิด

องก์ที่ 2

ฉากที่ 1 ร้านขายของขวัญโคเสน

เครื่องใช้ เก้าอี้ตรงหรือม้านั่ง 2 ตัว และพระคริสตธรรมใหม่

ฉากที่ 2 ร้านขายของขวัญของโคเสน

เครื่องใช้ ม้านั่ง เครื่องแกะสลักไม้ รูปแกะสลักทำด้วยไม้ที่เทียบเคียงถึงพระลักษณะของพระผู้เลี้ยงที่ดี พระคริสตธรรมใหม่ และกระดาษาห่อเครื่องมือแกะสลัก

ฉากที่ 3 คืนวันคริสตมาสในบ้านของโคเสน

เครื่องใช้ เช่นเดียวกับฉากที่ 1 โดยเพิ่มตะเกียงเข้าไปอีกหนึ่งดวง ในตอนท้ายฉากนี้จะต้องมีหิน ท่อนไม้ หรือม้านั่งเดี่ยว ๆ เพื่อออสัคและดาวิดจะได้ใช้นั่งสนทนากัน

เพลง

จะใช้นักร้องเพียงสองสามคนหรือเป็นคณะก็ได้ และจะให้ร้องข้างหลังหรือข้างหน้าเวทีก็สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร

1. ก่อนเริ่มแสดง ควรร้องเพลง “มีบ้านหมูน้อยชื่อเบธเลเฮม” โดยอาจจะใช้วิธีบรรเลงแทนการร้องก็ได้ อันเป็นการเกริ่นให้ผู้ชมเข้าใจเสียแต่เบื้องต้นว่า เหตุการณ์ในละครเรื่องนี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านเบธเลเฮม

2. ก่อนที่จะเริ่มฉากที่สอง ควรร้องเพลง “องค์พระเยซูเกิดในบ้านเบธเลเฮม” โดยอาจจะร้องเดี่ยวหรือร้องหมู่ก็ได้ จะประสานเสียงด้วยก็ได้ แต่ไม่ควรจะร้องแทรกในระหว่างที่กำลังดำเนินเรื่อง

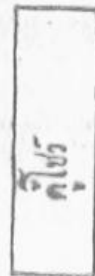
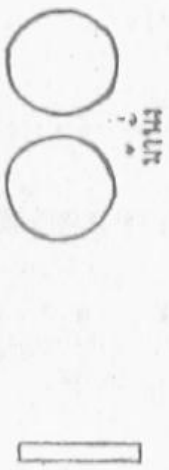
3. ในระหว่างดำเนินเรื่องฉากสุดท้าย ควรร้องเพลง “จงฟังเพลงแห่งทูตสวรรค์” เพลงนี้อาจจะให้นักกร้องประสานเสียงร้องอยู่หลังเวที

4. “เสด็จจากสวรรค์ (จากเพลงว่าเรใจ)” เพลงนี้อาจจะร้องโดยคณะนักร้องหรือโดยร้องร่วมกัน คือร้องเดี่ยวและร้องหมู่สลับกัน เพลงนี้ร้องก่อนที่ดาวจะพุดเป็นครั้งสุดท้ายในฉากสุดท้าย

5. เพลงเชื่อเชิญให้เชื่อพระเยซูคริสต์ อย่างเช่นเพลง “ขอเชิญท่านผู้วางใจ”

บ้านขายของขวัญ

ประตูทางเข้าห้องแกะสลัก

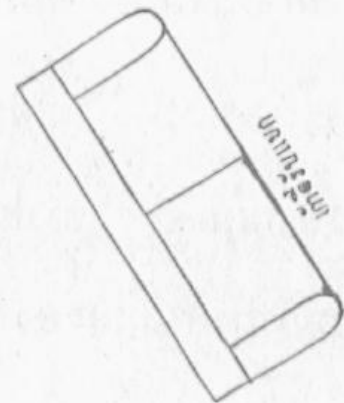

รถจักรยานยนต์

บ้าน

บ้านของครอบครัวโคเคน

ภาพคิดฟุ้ง

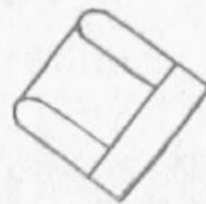
บ้านหรือเครื่องนุ่งห่ม

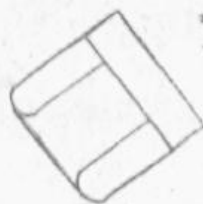
ล้อรถ

ล้อรถเล็ก ๆ

เก้าอี้

เก้าอี้

รถจักรยานยนต์ (เมื่อมองไม่ชัดสักที)

บ้าน

ต้นไม้

ดิน

เวทีหรือกัณฑ์

ภาพแสดงการจัดฉากโดยสังเขป

องค์ที่หนึ่ง

ฉากที่หนึ่ง ห้องรับแขกในบ้านของเบนยามิน โคเฮน

(เรเบคากำลังนั่งเย็บปักถักร้อยอยู่บนเก้าอี้ คาวิดนั่งอยู่บนม้านั่งตัวเดี่ยว ๆ ตรงปลายเท้าของเรเบคาก แม่ของเขา)

คาวิด : คุณแม่ครับ ทำไมเราจึงไม่ฉลองวันคริสตมาสเหมือนอย่างเอลิและเปโตรและครอบครัวของเขาฉลองกันเล่าครับ ผมรู้สึกว่าคุณเขาสนุกสนานกันจริง ๆ นะครับ

แม่ : เควี ลูกรักของแม่ เราก็มีงานฉลองวัน “ฮานุกกา” แล้วไงล่ะ ลูกว่างานฉลองของเราสู้เขาไม่ได้หรือ

คาวิด : ครับ หนูคิดว่าสนุกเหมือนกันครับ แต่...เอ๊ะ หลังจากที่หนูได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้แล้ว หนูรู้สึกว่าคุณรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างที่หนูยังขาดอยู่จริง ๆ ครับ

แม่ : มีอะไรเกิดขึ้นหรือ ลูก

คาวิด : ก็อย่างนี้ครับ ขณะที่หนูเดินผ่านโบสถ์ที่ตั้งอยู่ตรงที่พระเยซูประสูติ หนูได้เห็นครอบครัวอเมริกันครอบครัวหนึ่งยืนเก้ ๆ กัง ๆ อยู่แถวนั้น เพราะความอยากจะทำไฟพิเศษ หนูจึงอาสาเป็นผู้นำชมโบสถ์ คุณแม่ครับ หนูรู้เรื่องราวเกี่ยวกับโบสถ์นั้นเป็นอย่างดี หนูได้พาเขาไปชมห้องของนักบุญ เยโรม และโบสถ์ของนักบุญแคทเธอรีน จนไปถึงที่บริเวณที่พระเยซูประสูติ คุณแม่รู้ไหมครับ ตรงนั้นมีดาวเงินแขวนอยู่ด้วย

แม่ : ลูกเอ๊ย แม่รู้ดีแล้วละลูก แล้วอะไรเกิดขึ้นที่นั่นล่ะ

คาวิด : ลูกสาวคนเล็กของเขาได้อามือสอดเข้าไปในช่อง และตะเหินที่อยู่ในช่องนั้น แล้วเธอก็ร้องไห้สะอึกสะอื้น

แม่ : เอ๊ะ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นล่ะลูก

คาวิด : ก็นั่นสิครับ ที่แรกหนูคิดว่าคงจะทำอะไรผิดไป แต่หนูเห็นคุณแม่ของเธอก็น้ำตาไหลด้วยเหมือนกัน คุณแม่ของเธอหันมามองหนู และพูดอย่างตะกุกตะกักว่า “มาร์ชี่รักพระเยซูมาก หนูคาวิด แก่ไม่อาจเชื่ออย่างสนิทใจว่า แก่กำลังสัมผัสกับจุดที่พระเยซูเคยบรรทมอยู่ในรางหญ้า”

แม่ : แล้วอะไรเกิดขึ้นอีกหรือลูก

คาวิด : มาร์ชี่หันหน้ามาทางหนู และยิ้มทั้งน้ำตา เธอพูดกับหนูว่า “คาวิด เธอรักพระเยซูด้วยหรือเปล่า” หนูไม่รู้จะตอบอย่างไร หนูจึงรีบพาพวกเขาไปชมจุดอื่นต่อไป คุณแม่ครับคุณแม่รักพระเยซูหรือเปล่าครับ พระเยซูเป็นคนชาติยิวเหมือนกับเรา ไม่ใช่หรือครับ?

แม่ : ใช้ลูก พระเยซูเป็นคนชาติยิว แต่บางทีลูกควรจะหาโอกาสถามคุณปู่ของคุณอีกทีจะดีกว่า ดาวิด เอาอย่างนี้ดีกว่าแม่จะเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับวัน “ฮานุกกา” คือเทศกาลฉลองประทีปให้ลูกฟัง เอาไหมละ

ดาวิด : โอ ดีซีครับ คุณแม่ หนูชอบเรื่องนี้มาก

แม่ : เรื่องนี้เกิดขึ้นในสมัยของพระเจ้าอันทิโอเคียที่ 4 กษัตริย์โรมันใจอำมหิต พวกโรมันมุ่งมั่นที่จะบังคับให้ชาวยิวเลิกนับถือศาสนาของเขา พวกโรมันได้เข้ายึดพระวิหารใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และได้กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนในพระวิหารนั้น พวกเขาได้ถวายหมูตัวเมีย ซึ่งพวกเราถือว่าเป็นของสกปรก บนแท่นบูชาของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และแล้ว พระเจ้าได้ทรงเรียกครอบครัวที่กล้าหาญครอบครัวหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งชื่อว่า เมืองโมดิน ครอบครัวนี้ชื่อว่าครอบครัว “มักกาบี” หัวหน้าครอบครัวเป็นปุโรหิต ชื่อว่ามัตตาเซียมัตตาเซียได้ฆ่าชาวโรมันที่บังคับให้เขานำเครื่องบูชา ที่น่าจะสะอิดสะเอียนไปวางไว้บนแท่นบูชาเพราะเขาไม่อาจทนดูพวกโรมเหยียดหยามพระเจ้าของเขาได้อีกต่อไป และนี่แหละที่เป็นจุดเริ่มต้นของการกบฏ ลูกชายของเขาคือยูดา มักกาบี สามารถเกณฑ์ชาวยิวมาร่วมในการกบฏได้เป็นอันมาก ดังนั้นในที่สุดจึงสามารถยึดเอากรุงเยรูซาเล็มกลับคืนมาได้ สิ่งแรกที่ชาวยิวผู้ได้รับอิสรภาพ ได้ลงมือทำก็คือ ชำระล้างพระวิหารให้บริสุทธิ์เหมือนดังก่อน

ดาวิด : หนูชอบตอนนี้นี่มาก ให้หนูเล่าต่อไปได้ไหมครับ

แม่ : ได้ซีลูก

ดาวิด : ในพระวิหารพวกเขาได้พบกระถางใส่น้ำมันกระถางเล็ก ๆ กระถางหนึ่ง มีน้ำมันพอที่จะทำให้ไฟที่จุดอยู่ตรงหน้าหีบพระสัญญาของพระเจ้า ลุกอยู่ได้เป็นเวลาหนึ่งวัน แต่เนื่องด้วยพระเจ้าทรงกระทำอิทธิฤทธิ์ ไฟบริสุทธิ์จึงลุกอยู่ได้เป็นเวลาถึง 8 วัน 8 คืน นี่ละกระมังครับ ที่ว่าทำไมเราจึงฉลองเทศกาลฮานุกกาก็ันถึง 8 วัน 8 คืน

พ่อ : (เดินเข้ามา) ลูกรักของพ่อ ลูกรู้เรื่องนี้ดีนี้ พวกเขาต่อสู้อย่างไม่ย่อ ยั้ง จึงทำให้พวกเราได้รับมรดกที่พวกเราภาคภูมิใจ ดาวิดลูกรัก บางทีปีนี้ลูกอาจจะเป็นคนแรกที่จะจุดเทียนไขเล่มแรกในวันฉลอง จะเอาไหมลูก?

ดาวิด : โอ เอาซีครับคุณพ่อ

พ่อ : เอาละ แล้ววันนั้นเราจะสนุกสนานกัน แต่ตอนนี้ถึงเวลาแล้วมิใช่หรือที่ลูกควรจะเข้านอน เพราะพรุ่งนี้ลูกก็ต้องไปโรงเรียนแต่เช้า

แม่ : จริงซินะ ฉันก็มีวเล้าเสียเพลินไปเลย ราตรีสวัสดิ์ ดาวิด

ฉากที่สอง ร้านขายของขวัญของโคเฮน

(ดาวิดเดินเข้ามาพร้อมกับนายสจ๊วต เบน ออกมาต้อนรับลูกค้า)

ดาวิด : นี่เป็นร้านของคุณพ่อผมครับ

สจ๊วต : ขอบคุณมาก ดาวิด

เบน : อรุณสวัสดิ์ครับ เชิญข้างในก่อนสิครับ เชิญข้างในเลยครับ ผมมีรูปแกะสลักสวยงามเป็นอันมากที่เดียวเลยครับ

สจ๊วต : ขอบคุณครับ ผมจะเข้าไป ผมกำลังมองหาของขวัญวันคริสตมาสอันพิเศษยิ่งสำหรับครอบครัวเล็ก ๆ ที่ประเสริฐที่สุดในโลก ดาวิดบอกกับผมว่า ร้านของคุณมีช่างแกะสลักฝีมือเยี่ยมประจำอยู่

เบน : ฝีมือเยี่ยมที่สุดในเมืองนี้ที่เดียวครับ ขอภัยด้วยที่ผมพูดเช่นนั้น ช่างแกะสลักผู้นั้นเป็นบิดาของผมเองละครับ

สจ๊วต : โอ ผมช่างโชคดียิ่ง ๆ ผมอยากจะได้ผลงานของท่านมีบ้างไหมครับ?

เบน : มีอยู่สักสองสามชิ้นครับ ส่วนใหญ่ท่านจะทำตามที่ลูกค้าสั่ง และเมื่อทำเสร็จลูกค้าก็มารับเอาไปเลย

สจ๊วต : รูปนี้เป็นรูปกษัตริย์ดาวิดกำลังคิดพิณใช่ไหมครับ แหมสวยงามน่ารักดีจริง ๆ โดยเฉพาะใบหน้าและได้ดีเป็นพิเศษแต่ผมอยากจะได้รูปพระผู้เลี้ยงที่ดีคือองค์พระเยซูคริสต์คล้าย ๆ กับรูปนี้นะ (หยิบรูปออกมาดูรูปหนึ่ง)

เบน : ขออนุญาตเดี๋ยวนะครับ ผมจะไปเรียกคุณพ่อผมมาคุณพ่ออาจจะบอกคุณว่าท่านจะทำให้คุณได้หรือไม่ รอเดี๋ยวนะครับ

(เบนเดินออกไป และกลับมาอีกพร้อมกับพ่อของเขาซึ่งถือเครื่องแกะสลักติดมือมาด้วย)

เบน : คุณพ่อผมท่านไม่ค่อยถนัดภาษาอังกฤษเท่าไร แต่หากคุณพ่อไม่เข้าใจ ผมยินดีจะเป็นล่ามให้ คุณพ่อครับ นี่คุณ

สจ๊วต : โรเจอร์ สจ๊วตครับ ยินดีที่ได้รู้จักครับ เท่าที่ผมชมผลงานของท่านแล้ว ผมเห็นว่าท่านเป็นช่างแกะสลักฝีมือเยี่ยมที่เดียวเขี้ยวครับ

อิสอัค : ขอบคุณครับ พวกเราพูดกันเป็นภาษาฮีบรูว่า “ซาโลม” หมายความว่า สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่าน ท่านมีรูปอะไรมาให้ผมดูเป็นตัวอย่างไหมครับ?

สจ๊วต : ครับ นี่เป็นรูปที่ผมอยากจะทำให้ท่านแกะสลัก แต่ผมอยากให้พระเยซูคริสต์มีลักษณะสมเป็นชายฉกรรจ์ มีพระหัตถ์กระด้างสมกับเป็นผู้ที่ทำงานหนัก และพระพักตร์ควรจะมีเหมือนชาวฮีบรูและเป็นชายมากกว่านี้ แต่ควรจะนุ่มนวลด้วยเช่นกัน

อิสอัค : (สั่นศีรษะ) ผมไม่ทราบว่าจะทำได้หรือเปล่า รู้สึกว่าส่วนใบหน้าจะแกะยากจริง ๆ นะเบน หรือว่ายังไง

เบน : ผมคิดว่าบางทีที่คุณพ่อพูดเช่นนั้น ท่านคงจะหมายความว่า...ท่านคงจะรู้แล้วซิเนาะว่าเยซูเป็นชาวยิว สำหรับพวกเราที่เป็นชาวยิว เยชูชานาซาเรธ เป็นผู้ที่ปลอมตัวเป็นพระเจ้า และหมิ่นประมาทพระองค์ เพราะเขาอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า สิ่งที่คุณพ่อผมกำลังจะพูดก็คือ พ่อจะต้องต่อสู้กับตัวเอง ในการที่จะแกะสลักใบหน้าของเยซูให้เหมือนกับที่ท่านต้องการ คุณพ่อไม่เคยแกะสลักรูปเยซูมาก่อนเลย

สจ๊วต : ครับผมทราบ ผมคิดว่าผมเข้าใจนะครับ คุณ โคอเสน คุณเคยอ่านข้อความในพระธรรมอิสยาห์ตอนที่กล่าวถึงพระมาซิอาห์หรือเปล่าครับ?

อิสอัค : คุณหมายถึงบทที่ 53 ไซ้ใหม่ละ คริสเตียนคนอื่น ๆ ก็เคยบอกผมว่า ข้อความตอนนั้นกล่าวถึงพระมาซิอาห์แต่เป็นไปไม่ได้ พระมาซิอาห์จะเสด็จมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก เพื่อมาเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา พระองค์จะต้องไม่ใช่คนต่ำต้อยซึ่งได้รับความทุกข์เวทนาเป็นอันมากดังที่กล่าวไว้ในพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 เป็นแน่ ผมไม่เชื่อเช่นนั้นเด็ดขาด แต่ผมคิดว่าข้อความตอนนั้น หมายถึงประเทศชาติของเราซึ่งยากจนข้นแค้นและได้รับทุกข์เวทนาเป็นอันมาก

สจ๊วต : ท่านเคยพิจารณาดูบ้างหรือเปล่าครับว่า ข้อพระธรรมตอนนี้ อ้างถึงองค์พระมาซิอาห์ใน 2 ด้าน ด้านแรกซึ่งเกิดขึ้นไปแล้ว คือพระองค์ได้เสด็จมารับความทุกข์ทรมานเพื่อไถ่ความผิดบาปทั้งมวลของโลกตามที่ได้พยากรณ์ไว้ในพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 นั้น ด้านที่สองพระองค์จะเสด็จมาเพื่อเป็นจอมกษัตริย์ปกครองโลกด้วยความชอบธรรม

อิสอัค : (หน้าตาแจ่มใสขึ้น) ผมไม่เคยพิจารณาถึงเรื่องนั้นมาก่อนเลย ฮือ...นั่นอาจจะทำให้ปัญหาต่าง ๆ มากมายของผมกระจ่างขึ้น จริงนะ ผมยังไม่เข้าใจอะไรอีกหลายสิ่งหลายอย่างทีเดียว

เบน : คุณพ่อผม ท่านศึกษาพระคัมภีร์เดิมอย่างเอาจริงเอาจังทีเดียวละคุณสจ๊วต

สจ๊วต : ผมก็คิดอย่างที่คุณว่า นั่นแหละครับ ผมใคร่จะแนะนำว่า ท่านควรจะอ่านพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 ควบคู่ไปกับเรื่องราวการทนทุกข์ทรมานที่ได้บันทึกไว้ในกิตติคุณทั้ง 4 เล่ม และเทียบดูว่าทั้งสองตอนเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกันอย่างไร

อิสอัค : แต่ผมไม่เคยแตะพระคัมภีร์ใหม่เลย แม้แต่นิดเดียว

เบน : และอย่างที่ผมว่านั่นแหละ คุณพ่อผมท่านไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษถึงขั้นที่จะอ่านพระคัมภีร์ใหม่ได้หรอกครับ

สจ๊วต : โอ ไม่มีปัญหาหรอก เมื่อเช้านี้ผมแวะไปที่ร้านจำหน่ายพระคัมภีร์และซื้อพระคัมภีร์ใหม่ ฉบับภาษาฮีบรูมาเล่มหนึ่งพอดี ผมจะให้ท่านขอยืมเอาไว้ก่อนนะครับคุณอิสอัค ผมใคร่จะ

ให้ท่านอ่านพระธรรมยอห์นบทที่ 10 ด้วย เพราะเป็นบทที่กล่าวถึงพระผู้เลี้ยงที่ดี และอาจจะช่วยให้ท่าน
ใส่อารมณ์ให้กับรูปแกะสลักตามที่ผมต้องการ

อิสอัค : ลูกของคุณ จะกราบไหว้บูชารูปแกะสลักนี้หรือ

สจ๊วต : โอ ไม่น่า เราจะทำรูปนี้ไปตั้งไว้ในห้องนอนของลูก ๆ และรูปนี้จะทำให้พวก
แกะสลักว่า พระเยซูทรงคุ้มครองรักษาพวกแก จะช่วยให้พวกแกรักพระองค์เมื่อได้ระลึกถึงพระเมตตา
คุณของพระองค์

อิสอัค : เข้าใจแล้ว เข้าใจแล้วครับ ผมจะทำให้ดีที่สุดเลย

เบน : อยากจะได้วันไหนครับคุณสจ๊วต

สจ๊วต : ผมจะออกจากที่นี่ในราว 10 วันข้างหน้า คุณคิดว่าจะเสร็จทันภายในวันที่ 23
ธันวาคม นี้ไหม

เบน : ครับ คิดว่าเสร็จ แต่ผมไม่รับรองนะครับว่าจะได้ไปหน้าดังที่ท่านต้องการ
ท่านยอมเข้าใจปัญหานี้แล้ว

สจ๊วต : ครับ ผมเข้าใจ และผมเต็มใจที่จะเสี่ยง ผมจะอธิษฐาน ขอให้พระเจ้าทรง
ช่วยเหลือคุณ คุณ โคอเฮน สวัสดิ์ครับ สวัสดิ์ดาวิด

อิสอัค เบน, ดาวิด, : สวัสดิ์ครับ

ฉากที่สาม ราตรีกาลในบ้านของคอเฮน

(อิสอัคกำลังอ่านพระคัมภีร์เดิมเล่มเก่าแก่ และพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษาฮีบรูอย่างขะมักเขม้น
มือข้างหนึ่งถือเทียนไขคอยส่องอยู่ ดาวิดสวมชุดนอนเดินเข้ามา)

ดาวิด : (เอามือขี้ตา) คุณปู่ครับ คุณปู่กำลังทำอะไรครับ ดึกแล้วไม่ใช่หรือครับ

อิสอัค : ถูกแล้วหลานเอ๋ย กลับ ไปนอนเสียเถิด ปู่มีเรื่องยุ่ง

ดาวิด : (ขี้มือ) หนังสือเล่มนั้น ที่คุณสจ๊วตให้ปู่ใช้ไหมครับ

อิสอัค : ถูกแล้ว เป็นพระคัมภีร์ใหม่ ปู่ยังไม่เคยอ่านมาก่อนเลย โอ น่าสนใจ น่าสนใจ
จริง ๆ

ดาวิด : พูดถึงเรื่องพระเยซูว่าอย่างไรบ้างครับ?

อิสอัค : ทำไมหลานถึงถามเช่นนั้นล่ะ ดาวิด

ดาวิด : วันนี้ ผมถามคุณแม่ว่าเรารักพระเยซูหรือเปล่า คุณแม่บอกว่าผมควรจะถาม
คุณปู่ คุณปู่ครับ คุณปู่รักพระเยซูหรือเปล่าครับ

อิสอัค : ตอบยาก หลานเอ๋ย ปู่คิดอยู่เสมอว่าปู่เกลียดพระองค์ ปู่เคยคิดว่าพระองค์เป็น
ผู้ปลอมตัวเป็นพระเจ้า โดยพยายามทำตัวให้เหมือนพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นแต่เพียงมนุษย์ธรรมดา
ทั่วไปคนหนึ่งเท่านั้น ทั้งยังอ้างว่าเป็นพระมาซีอาห์ของพวกเราเสียอีก แต่ตอนนี้ ปู่ชักจะสงสัยเสียแล้วซิ
ปู่ไม่รู้ ดาวิด ไปนอนเสียเถิด ปู่จะค้นหาความจริงต่อไป ถ้าพบแล้วปู่จะบอก

ดาวิด : ราตรีสวัสดิ์ครับ คุณปู่

พักครึ่ง : ดนตรี-เสียงเพลง

องก์ที่สอง

ฉากที่หนึ่ง ร้านขายของขวัญของโคเฮน

(ดาวิดและปู่ของเขา นั่งอยู่ตรงหลังร้าน ศาสนาจารย์ชาวยิวเดินเข้ามาในร้าน)

ศาสนาจารย์ : ชาโลม ชาโลม อิสฮาค ลูกชายของท่านบอกว่า ท่านต้องการคุยกับผม เกี่ยวกับเรื่องสำคัญใช่ไหมครับ

อิสฮาค : ชาโลม ท่านอาจารย์ไมเยอร์ ไซ่ครับ ผมมีปัญหาบางข้อที่จะถามท่าน ท่านเคยอ่านหนังสือเล่มนี้ไหม (ยกหนังสือขึ้น)

ศาสนาจารย์ : พระคัมภีร์ใหม่รี ไม่อ่านหรอก หนังสือเล่มนี้เป็นยาพิษร้อยเปอร์เซ็นต์ทีเดียว คุณไปเอามาจากไหน เอามาฉันจะฉีกและเผามันทิ้งเสีย (พยายามจะดึงเอามา)

อิสฮาค : อย่า อาจารย์ อาจารย์จะทำอย่างนั้นไม่ได้ พระคริสตธรรมใหม่เล่มนี้เป็นของเพื่อนผม ผมจะไม่ยอมให้อาจารย์แตะต้องมันเป็นอันขาด

ศาสนาจารย์ : ผมเสียใจด้วย แต่ แต่อิสฮาค คุณเข้าใจแล้วมิใช่หรือว่าหนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยอันตราย และสอนนอกกลุ่มนอกรทาง

อิสฮาค : ผมไม่ใช่เด็กนะ อาจารย์ ผมได้ศึกษาพระคัมภีร์มาเป็นเวลานานกว่าอายุของคุณเสียอีก คำถามของผมก็คือเหตุใดบรรดาผู้นำปราชญ์ชาวยิว จึงไม่สำนึกว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ของเรา

ศาสนาจารย์ : อิสฮาค เจ้าพูดคูหมิ่นพระเจ้า เจ้าเสียจริตไปแล้ว ฉันท้องต้องตัดชื่อเจ้า ออกจากการเป็นสมาชิกของธรรมศาลาหากเจ้ายังขึ้นประพาศเช่นนี้อยู่อีก

เบน : (เข้ามา) มีเรื่องยุ่งยากอะไรหรือ ใครจะตัดชื่อพ่อผมออกจากสมาชิกธรรมศาลา ท่านจำไม่ได้หรือว่า คุณพ่อผมเป็นผู้ช่วยเหลือคุณในการสร้างธรรมศาลาด้วยมือของท่านเอง

ศาสนาจารย์ : คุณกำลังพูดอยู่กับศาสนาจารย์นะ คุณเบน ธุรกิจส่วนตัวของคุณจะได้รับผลกระทบกระเทือน เพราะการพูดเช่นนี้ด้วย

อิสฮาค : จะขู่เชิญเราอย่างนั้นหรือ จะใส่ร้ายเราอย่างนั้นหรือ นี่หรือเป็นคำพูดของผู้ที่เป็นผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเรา หากท่านยังไม่เคยอ่านพระคริสตธรรมใหม่ ท่านจะหวังที่จะรู้ได้อย่างไรว่าพระคริสตธรรมใหม่สอนว่าอย่างไร ผมได้ใช้เวลาทั้งคืนอ่านเปรียบเทียบ คำทำนายของศาสดาพยากรณ์กับเหตุการณ์ในพระชนม์ชีพของพระเยซู ขณะที่ผมอ่านอยู่นั้น ดูเหมือนว่ามีเกล็ดหลุด

ออกมาจากตาของผม พระเมสสิยาห์ของเราเสด็จมาแล้ว แต่เรามองไม่เห็นพระองค์ เพราะตาของเรามีค
บอดไปเสียแล้ว

ศาสตราจารย์ : เจ้าจะสอนหนังสือสั่งมราชหรือ เจ้าช่างแกะสลักไม้ผู้ชรา เออ...บาง
ทีแกอาจกำลังจะเสียสติก็เป็นได้นะ เบนพาแกไปหาหมคคิดกว่า

อิสอัค : ผมจะบอกให้ก็ได้ว่า ความคิดของผมไม่เคยแจ่มใสเหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้
เลย แต่คูชิ พวกเราได้ทำให้พระองค์ต้องทรงทนทุกข์อย่างน่าละอายยิ่งนัก “ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความ
ทรยศของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความผิดบาปของเรา” ข้อความตอนนี้ก็มาจากพระคัมภีร์เดิมของ
เรานั่นเอง

เบน : พ่อเสียทีเถอะคุณพ่อ อาจารย์ท่านชักจะหัวเสียเสียแล้ว

ศาสตราจารย์ : คุณเบน โคเฮน คุณคอยคูชิว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป คุณจงรู้เถอะ
ว่าเรื่องนี้ จะไม่ยุติลงเพียงแค่นี้ (เดินออกไป)

อิสอัค : พ่อเพียงแต่ถามปัญหาธรรมดา ๆ เพียงสองสามข้อเท่านั้นเอง แหม คนหัวรั้น
นี่ จิตใจช่างมีคบอดเสียจริงนะ พ่อเองก็ตาบอดมา 70 ปีแล้ว ขอบคุณพระเจ้า พ่อกำลังเริ่มต้นที่จะพบ
แสงสว่างก่อนที่พ่อจะต้องไป และพอบองค์พระผู้ทรงสร้างของพ่อ (เดินไปยังห้องของเขา)

เบน : (เดินไปเดินมา พุดกับตัวเอง) แหม...เรื่องมันยุ่ง...ยุ่งยุ่งจริง ๆ เจ้าสัจจวนั้นไม่
นำโผล่หน้าเข้ามาในร้านของเราเลย คนแค่นี้ ลองปักใจอะไรแล้วก็ถอนยาก อาจารย์จะต้องเอาเรื่องนี้ไป
พุดในธรรมศาลาเป็นแน่ และเราก็คงจะแย้ และแม้แต่ธุรกิจของเราก็จะพลอยย่ำแย่ไปด้วย เอ้อ จะทำ
ยังไงดีนะ จะทำยังไงดี

ฉากที่สอง ร้านขายของขวัญของโคเฮน

(ดาวิด และปู่ของเขา นั่งอยู่ที่หลังร้าน)

ดาวิด : คุณปู่ครับ งานแกะสลักของคุณปู่เสร็จแล้วหรือยังครับ

อิสอัค : จวนเสร็จแล้วละหลาน ยังต้องลงกระดาษทรายอีกนิดหน่อยเท่านั้น

ดาวิด : คงจะสวยมากชิครับ

อิสอัค : ขอบใจ ที่หลานชมปู่ ดาวิดเอ๊ย หลานจำคำถามที่หลานถามปู่ในตอนกลางดึก
คืนนั้นได้ไหม

ดาวิด : โอ จำได้ชิครับ เกี่ยวกับพระเยซู ที่นี้ ปู่รู้คำตอบแล้วใช่ไหมครับ

อิสอัค : ปู่คิดว่าหลานจะต้องพบคำตอบแน่ ๆ หากหลานตั้งใจดูที่ใบหน้าของรูป
แกะสลักที่ปู่แกะขึ้น

ดาวิด : จะพบคำตอบหรือครับ (หยิบรูปแกะสลักขึ้นมาดู) ครับผมคิดว่าผมจะต้องพบ
นัยน์ตาของพระองค์มีแววแห่งความเมตตากรุณา ท่อนแขนของพระองค์ล้ำสันแข็งแรง แต่มือทั้งสอง
ของพระองค์ละมุนละม่อม ปูรักพระองค์แล้วใช่ไหมครับ

อิสอัค : ใช่ ดาวิด - ในที่สุด (เข้คน้ำตา) เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่ปู่ได้ใช้พระนามของ
พระองค์เป็นคำแข่งคำ ปู่หวังว่าพระองค์จะสามารถอภัยโทษให้ปู่ได้

สจ๊วต : (ยืนอยู่ตรงประตูทางเข้าร้าน) ขอโทษด้วยที่ผมได้ยื่นถ้อยคำที่ท่านพูด ผม
ไม่ได้ตั้งใจจะแอบฟังนะครับ แน่แน่นอน ผมรู้ว่าพระองค์จะอภัยโทษให้แก่ท่าน พระองค์ได้ทรงโปรดยก
โทษความผิดบาปของผมแล้ว ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนนั้นผมก็เป็นคนบาปอย่างหาที่ติมิได้เลยคนหนึ่ง พระ
วณะของพระองค์สอนว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรง
โปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”

อิสอัค : ออ...นั่นเป็นข่าวประเสริฐที่ท่านนำมาให้ผม หนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ได้เปิดตาม
ให้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมายมหาศาล ผมจะไม่ลืมพระคุณของท่านเลย

สจ๊วต : ผมอยากให้คุณเก็บพระคริสตธรรมเล่มนี้ไว้ ผมมองเห็นแล้วว่าท่านกำลังจะ
ได้รับประโยชน์อย่างยิ่งจากหนังสือเล่มนี้

อิสอัค : โอ...ขอบคุณมากครับ พระคริสตธรรมใหม่ได้ช่วยให้รู้ว่าควรแกะสลัก
อย่างไร (ชูรูปแกะสลักขึ้นอวด)

สจ๊วต : (หยิบรูปแกะสลักมาดู) พระผู้เลี้ยงที่ดี โอ. สมบูรณ์แบบจริง ๆ ท่านครับ ท่าน
แกะสลักให้พระองค์มีลักษณะสมเป็นชาย ชายวัย และมีความสุขภาพอ่อนโยนได้ดีทีเดียวจริง ๆ ครับ ผม
คิดว่าท่านได้จับพระลักษณะของพระองค์ไว้ครบถ้วนทุกประการแล้ว ผมไม่สามารถจะจ่ายเงินให้คุ้ม
กับงานของท่านได้ (เบนเข้ามา)

อิสอัค : ผมไม่รับหรอก เพราะงานชิ้นนี้เป็นงานที่ผมกระทำไปด้วยใจรัก หากลูก ๆ
ของท่านเรียนรู้ที่จะรักพระองค์มากขึ้นเพราะงานของผมชิ้นนี้ นั่นแหละคือผลตอบแทนที่ครบถ้วน

สจ๊วต : ผมจะจ่ายตามจำนวนที่เราได้ตกลงกันไว้ก็แล้วกัน จะได้ช่วยเป็นค่าไม้และค่า
บำรุงรักษาร้านนี้ (หันไปยิ้มกับเบน) แต่ความรักซึ่งท่านได้เทลงในงานชิ้นนี้ จะเป็นเสมือนของขวัญ
ของผม ซึ่งผมจะส่งผ่านไปยังลูก ๆ ของผมอีกต่อหนึ่ง

เบน : รู้สึกว่ายุติธรรมดีแล้วนะคุณพ่อ

สจ๊วต : และผมจะมอบพระคริสตธรรมใหม่ปกหนังฉบับภาษาอังกฤษให้เป็น
ของขวัญวันคริสตมาสแก่หลานชายของท่านด้วย พระคัมภีร์เล่มนี้ใช้ศัพท์ภาษาง่าย ๆ ผมจึงคิดว่า แกจะ
สามารถเข้าใจได้ ดาวิด หนูอยากได้หนังสือเล่มนี้ใหม่

ดาวิด : โอ อยากได้ชีวิต มีเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูเหมือนอย่างเล่มที่ท่านให้คุณปู่
ไขใหม่ครับ

สจ๊วต : ไขแล้ว ดาวิด และยังมีมากกว่านั้นอีก มีเรื่องของเปโตรและเปาโลและคน
อื่น ๆ อีกหลายคนซึ่งเป็นผู้ที่ศรัทธาในพระเยซูอย่างแรงกล้า (หันไปพูดกับเบน) คุณคงไม่ว่าอะไรไข
ใหม่ครับ

เบน : (ลังเลใจ) ยังไง ๆ แกก็จะต้องฟังเรื่องนี้จากปู่ของแกอยู่นั่นเอง แต่เอาเถอะ คง
จะไม่เป็นไร

สจ๊วต : ผมต้องลาละครับ เครื่องบินลำที่ผมโดยสารจะออกจากสนามบินในอีกสอง
สามชั่วโมงข้างหน้าละครับ ท่านครับ ขอบคุณมากนะครับ ผมรู้สึกว่าคุณนี่เราเป็นพี่น้องกันแล้วใน
ความเชื่อ ผมจึงใคร่จะฝากข้อความบางตอนจากกิตติคุณยอห์นไว้กับท่าน “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับ
พระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงประทานสิทธิให้เป็นผู้บุตรของพระเจ้า” ผู้ที่ไว้วางใจพระองค์ พระองค์จะ
ทรงโปรดช่วยให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น ท่านเต็มใจที่จะไว้วางใจพระองค์ไขใหม่ครับ คุณอิสอัค?

อิสอัค : เต็มใจร้อยเปอร์เซ็นต์ทีเดียวครับ ที่จริงผมคิดว่า ผมได้ไว้วางใจพระองค์ตั้งแต่
ตอนที่ผมเข้าใจแจ่มแจ้งถึงความจริงที่ว่าพระองค์เป็นพระมาซีอาห์ของเราแล้วละครับ

แต่ก็ยังมีอะไรอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ผมต้องเรียนรู้ต่อไป

สจ๊วต : เมื่อท่านอ่านพระวาจาของพระเจ้า พระวิญญาณจะทรงสอนให้ท่านเข้าใจ แต่
อย่างไรก็ดี เราจะไม่รู้แจ้งหมดทุกอย่างจนกว่าเราจะได้เห็นพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง

อิสอัค : ขอพระเจ้าทรงโปรดเร่งวันนั้นให้เร็วเข้าเถิด

สจ๊วต : ลาก่อนนะครับ ชาโลม เราจะพบกันอีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่ใช่ในโลกนี้ก็คือที่สวรรค์

ฉากที่สาม คือวันคริสตมาสที่บ้านของโคเฮน

(ดาวิดที่อยู่บนม้านั่งตัวเล็ก ๆ และปู่ของเขาอยู่บนเก้าอี้)

ดาวิด : ปู่ครับ บัดนี้ปู่กับผมได้รู้แล้วว่าพระเยซูเป็นพระมาซีอาห์ของเรา เราจะฉลอง
วันคล้ายวันประสูติของพระองค์กันยังไงดีละครับ

อิสอัค : ปู่ไม่เคยคิดถึงเรื่องนั้นมาก่อนเลย หลานคิดว่าเราควรทำอย่างไรกันดีละ ดาวิด

ดาวิด : คุณพ่อ-คุณแม่ท่านไม่สบายใจที่คุณปู่และผมเชื่อไว้วางใจพระเยซู ผมได้ยื่น
ท่านทั้งสองปรารภกันตอนกลางคืนซึ่งท่านคงคิดว่าผมหลับไปแล้ว ผมยังไม่แน่ใจว่าท่านจะมาร่วม
ฉลองกับเราหรือไม่

อิสอัค : คงจะไม่มา เพราะอย่างน้อยที่สุด ท่านยังไม่พร้อม และอีกอย่างหนึ่งอาจารย์ที่
ธรรมศาลาก็เฝ้าคอยจับตาดูทั้งสองคนอยู่อย่างใกล้ชิด

ดาวิด : ถึงอย่างนั้นผมก็ยังแน่ใจว่า คุณแม่ก็ยังมีใจอยู่บ้าง เพราะวันนั้น ผม
เห็นท่านกำลังอ่านพระคริสตธรรมใหม่อยู่

อิสอัค : ปู่กลัวว่าพ่อของหลานจะเป็นคนเห็นแก่เงินเกินไป แต่พระเจ้าทรงมีวิถีทางอัน
มหัศจรรย์ ในการเปลี่ยนแปลงจิตใจมนุษย์

ดาวิด : ไซร์บ เพื่อนผมชื่อเอลี เป็นคริสเตียนชาวอาหรับ ปู่คงรู้แล้วไซร์บว่า คืน
วันนี้จะมีคริสเตียนจากประเทศต่าง ๆ มาชุมนุมกันบริเวณทุ่งหญ้าของคนเลี้ยงแกะ เพื่ออ่านเรื่องราว
เกี่ยวกับวันคริสตมาสจากหนังสือกิตติคุณในพระคริสตธรรมใหม่ จะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและจะ
อธิษฐานเพื่อคริสเตียนทั่วโลก

อิสอัค : คริสเตียนรี ปู่เคยคิดอยู่เสมอว่าพวกนี้เป็นศัตรูกับพวกเรา พ่อของปู่ได้สอนปู่
ว่า พวกคริสเตียนติเตียนพวกเราว่า เป็นเหตุให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ และแสดงความจงเกลียดจงชัง
พวกยิวเป็นอันมาก

ดาวิด : อาจจะเป็นได้ แต่ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนที่เกลียดชังคนชาติยิว อย่างเช่น
คุณสจ๊วตเป็นต้น และเพื่อนของผมเอลี กับเปโตร ก็รักผม

อิสอัค : ถูกแล้ว ดาวิด คิดดูอีกที คริสเตียนเป็นอันมากที่เป็นลูกค้าของเรา ก็แสดง
ความเป็นกันเองกับเรา และเห็นอกเห็นใจเรา ปู่คิดว่าหากพวกเรารักพระมาซีอาห์ของเรา เราก็ควรจะรัก
พวกเขาด้วย ไซร์ใหม่ดาวิด

ดาวิด : ผมก็คิดเช่นนั้นแหละครับ บางทีพระเยซูจะช่วยให้เรารักเขา เมื่อเช้านี้ผมอ่าน
พระคริสตธรรมใหม่และรู้ว่าพระองค์ทรงรักทุกคนทั่วโลก เราจะไปที่ทุ่งเลี้ยงแกะได้ไหมครับ คุณปู่
ไม่เห็นเหนื่อยเกินไปหรือครับ

อิสอัค : ไม่ ปู่สบายดี ไปกันเถอะ แต่ถ้าหาที่นั่งอยู่แถวรอบนอกก็จะดี
(เปิดม่าน และ ดาวิดกับอิสอัคเดินอยู่หน้าม่าน)

ดาวิด : คูชิครับปู่ พวกผู้เลี้ยงแกะอาจจะนั่งอยู่ตรงนี้ตอนที่ไดยินทูตสวรรค์เพลงก็
เป็นได้นะครับ นั่งพักตรงนี้ก็ก่อนดีไหมครับ (ทั้งสองหยุดนั่งพัก)

อิสอัค : ถ้าจะเป็นเช่นนั้นล่ะละมัง พวกผู้เลี้ยงแกะจะต้องตกใจฟังคูชิ ปู่ไดยิน
เสียงเพลงแล้วละ (คณะนักร้องในฉากเริ่มร้องเพลง “จงฟังเพลงแห่งทูตสวรรค์”)

ดาวิด : เป็นเสียงเพลงของพวกคริสเตียนต่างหากครับ โอ้ เขาเริ่มร้องเพลงกันแล้วละ
ครับ

อิสอัค : ไพอเราะจริง ๆ นะคูชิ ปู่ก็อยู่ในหมู่บ้านเบชเลเฮ็มมาห้าสิบกว่าปีแล้ว แต่เพิ่งจะได้ฉลองวันคริสตมาสครั้งนี้เป็นครั้งแรก

ดาวิด : ปู่ครับ ถ้าผมอยู่ในเวลานั้น ผมจะวิ่งไปกับคนเลี้ยงแกะเพื่อไปดูพระกุมารเยซู บรรทมอยู่ในรางหญ้า พนันได้เลยว่า ผมจะต้องไปถึงคอกม้าก่อนคนอื่น ๆ แต่ผมสงสัยว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงเลือกสถานที่ อันต่ำต้อยเช่นนั้นให้พระบุตรพระองค์ประสูติ ที่นั่นจะต้องมีกลิ่นสาบแกะและลูกลาเหม็นตลบอบอวลไปหมด

อิสอัค : บางที อาจจะไม่ใช่การเลือกของพระเจ้าทั้งหมดก็ได้ดาวิด อาจจะเป็นเพราะความตาบอดและความโง่ของมนุษย์ เจ้าของโรงแรมอาจจะขอมนอนในรางหญ้าเสียเอง หากเขาได้เงินตอบแทนอย่างจุกใจ แต่โยเซฟกับมาเรียยากจน โอ มนุษย์ช่างคูหมีนเหยียดหยามพระบุตรของพระเจ้าเอาเสียจริง ประการแรก มนุษย์ให้คอกม้าที่เต็มไปด้วยความหนาวเย็นและกลิ่นเหม็น และแล้วพระองค์ต้องบรรทมหลับกลางแจ้งท่ามกลางแสงเดือนเพราะพระองค์ไม่มีที่พักอาศัย สุดท้าย มนุษย์ได้ถ่มน้ำลายรดพระองค์ เย้ยหยันพระองค์และฆ่าพระองค์เสีย ด้วยวิธีที่ทารุณที่สุดเท่าที่มนุษย์พึงรู้จัก ให้สิ้นพระชนม์อย่างช้า ๆ และทรมาณบนไม้กางเขน โอพระเยโฮวาห์เจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์มีส่วนทำให้พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์เช่นกัน (ร้องไห้และคุกเข่าลง)

ดาวิด : คุณปู่ครับ ฟังเนื้อเพลงที่พวกเขากำลังร้องอยู่นั้นสิครับ (คณะนักร้อง ร้องเพลง “เสด็จจากสวารรค์”) โอ คุณปู่ครับจะนำดินแดนสักแก่ไไหน หากพระเยซูคริสต์เสด็จคืนสู่เบชเลเฮ็มในวันคริสตมาสนี้

ละครคริสตมาส

ดาวนำทาง	(ตัวแสดง 7 คน)
เมฆบาลโนฟัน	(ตัวแสดง 12 คน)
เสื้อสั้นลาย	(ตัวแสดง 12-15 คน)
คริสตมาสรำลึก	(ตัวแสดง 15 คน)
ดวงดาวในท้องฟ้า	(ตัวแสดง 11 คน)
ตำนานใหม่ของซีโมน	(ตัวแสดง 11 คน)
คริสตมาสคืนสู่เบธเลเฮม	(ตัวแสดง 6 คน)

หากท่านสนใจ ใคร่จะได้รายละเอียด
เกี่ยวกับบทละครเหล่านี้
กรุณาติดต่อไปยัง

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปฎิพัทธ์
กรุงเทพมหานคร 4